
Stortåen som nektet plent å vifte pent

TIDLIGERE I TIDSSKRIFTET

JULIE DIDRIKSEN

Tidsskriftet

I Tidsskriftets utgave nr. 7/1965 kunne vi lese et lite dikt om skiveprolaps. Da innskriveren sto klar til dyst og med gull i munn en morgenstund, sluttet stortåen å samarbeide. Den ville bare peke ned. Ikke lenge etter kom smertene, og da blæren også sluttet å fungere, bar det til sykehuset (Tidsskr Nor Lægeforen 1965; 85: 623).

Nucleusprolaps

Noen dagboksblad fra et tilfelle.

En morgenstund

raskt opp jeg spratt

med gull i munn,

men merket at

den store tå

den ville nå

kun peke ned –

den nektet plent

å være med

og vifte pent

som stortær gjør

når de så bør.

Snart etter kom

no'n smerter som
en straffedom
Dog ganske fort
forsvant de bort
for så å bli
parestesi.

Litt blærestopp
kom så på topp.

– –

Så ble jeg bragt
til hospital
og inn ble lagt
på sykesal
hvor blek jeg lå
med vissen tå.
Jeg rundt ble sendt
og sjekket opp
og endevendt
fra tå til topp.

En røntgograf
her på meg så
med myelograf
og mælte nå:
«Din rot, L fem,
er trykket af
og i beklem.»

Og siden hen
min gode venn
kirurgen kom
og sa sin dom:
«Jeg tror vi må
inn i deg gå
for ut å få
den brusken her
som trykker der,
slik at du kan
få latt ditt vann

og brukt din tå.»
Som sagt så gjort
og ganske fort
på bord jeg lå
med maske på.
De rykket inn
med kniv og saks
i ryggen min
og fjernet straks
rundt femte rot
prolaps og skrot.

– –

Ja, slik det kan
rett hurtig gå
en stakkels mann
med nedstemt tå.

H.K.S

Publisert: 17. april 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0067

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. mars 2026.